

Ondřej Dedík
399708

Dle mého názoru je postoj Romů k náboženství značně ovlivněn jejich způsobem života. Jejich předkové, kočující z místa na místo přebírali množství zvyků z různých společností, které se pak uchytily a vznikaly z nich tradice, které následující generace jen mechanicky přebíraly. Když pak došlo k jejich usazení, přizpůsobili se zvykům na konkrétním území. Proto můžeme sledovat rozdílné chování a zvyky v situacích, u kterých bychom mohli předpokládat, že se v nich různí Romové zachovají podobně, podle jakési romské tradice. Viz článek „Tradiční pohřeb?“ Z toho vyplývá, že jednotná romská tradice vlastně neexistuje. Můžeme však nalézt společné prvky, typické pro romské etnikum. Těmi může být například přiklání se ke katolictví v evropském prostředí, či vytýkaný fakt, že je toto náboženství pro Romy pouze formální, pro jejich běžnou neúčast ve všedním katolickém životě. Například jde-li o návštěvu kostela, kam velká část Romů chodí jen při mezních životních událostech, jako je křest, svatba a pohřeb. Tento přístup je však zapříčiněn tím, že když byli Romové zbaveni svého kočovného stylu života a násilně usazováni, vždy se řadili k nižším vrstvám společnosti. I když byli tolerováni, byli pro majoritní obyvatelstvo podřadní, což se mohlo projevit na uzavřenosti jejich společnosti, zaměřované s liknavým přístupem k náboženství.